(గత సంచిక తరువాయి)

శరత్‌కు ఇదంతా కల అనిపిస్తోంది. తాను ఈ కలను దర్శిస్తున్నవాడిలా అనిపిస్తున్నాడు.

ప్రొద్దున్నే లేవటం, ఆఫీసుకి తయారవటం, ఆఫీసుకి రావటం, ఎందుకూ పనికిరాని పనులు చేయటం, సాయంత్రమవగానే ఇంటికి వెళ్ళటం, తినటం, పడుకోవటం, మళ్ళీ ప్రొద్దున్నే లేచి ఆఫీసుకి రావటం.. ఇదంతా ఎందుకూ అంటే బ్రతకటం కోసం.

బ్రతకటం కోసం సంపాదించే డబ్బులకోసం బ్రతుకునే అమ్మేసుకున్నట్టు అనిపిస్తోంది.

'ఏమోయ్ అలా ఉన్నావు? ఒంట్లో బాగాలేదా?' ఓ కొలీగు అడిగాడు.

నవ్వానని పించాడు శరత్ సమాధానంగా.

'ఏం శరత్.. ఆర్ యూ నాట్ వెల్?' బాస్ అడిగాడు.

ఎందుకో ఏదో కోల్పోయిన భావన కలుగుతోంది. అంతా శూన్యంగా, నిరాశగా అనిపిస్తోంది.

మెదడంతా స్తబ్దుగా ఉంది.

'ఏం సార్.. అలా ఉన్నారు?' చనువుగా వచ్చి పక్కన కూర్చుని అడిగింది మాధవి ఆమె వైపు చూశాడు శరత్.

ఆరోజు ప్రత్యేకంగా అలంకరించుకుంది. ఏదో పెళ్ళికి వెళ్ళాల్సి ఉందని అత్యంత ఆకర్షణీయంగా అలంకరించుకుంది. రోజూ కన్నా అందంగా ఉంది. శరత్‌కు నవ్వు వచ్చింది.

పెళ్ళిరోజు అందంగా అలంకరించుకుంటారందరూ. పెళ్ళి కొడుకు కూతురు ఎలాగో ప్రత్యేకంగా అలంకరించుకుకుంటారు. పెళ్ళికి వచ్చిన వారు కూడా ఒకరిని మించి ఒకరు పోటీ పడుతూ అలంకరించుకుంటారు.

పరపరలాడే చీరలు, ధగధగలాడే ఆభరణాలు, మేకప్పులతో ఉంటారు. ఎందుకు? ఎందుకోసం ఈ అలంకరణ?

ముఖానికి ఎంత మేకప్పు వేసుకున్నా, ఎన్ని ఖరీదైన దుస్తులు వేసుకున్నా, ఎన్నెన్ని అలంకారాలు చేసుకున్నా అవి తాత్కాలికమే.

ఫంక్షన్ అయిపోయి, ఎవరింటికి వారు వెళ్ళిపోయిన తరువాత అలంకరణలన్నీ తీసేయాల్సి ఉంటుంది. ఆభరణాలన్నీ తీసేయాల్సి ఉంటుంది. అప్పుడు అసలు రూపంతో దర్శనమివ్వాల్సి ఉంటుంది.

అంటే వ్యక్తులు తమవారి ముందు తమ అసలు రూపాలు ప్రదర్శిస్తారు. కానీ బయటవారి ముందు తమ అసలు రూపు కాక మరో అందమైన రూపాన్ని ప్రదర్శించాలని తపన పడతారా?

తమ అలంకరణలు, ఆభరణాలు, హోదాల ప్రదర్శనలు అన్నీ బయట వారిని ఊరించి, తమ ఆధిక్యతను నిలుపుకోవటం కోసమేనా?

తమ మేకప్పు రూపం చూసి అందరూ అసూయ చెందాలని, తమని గొప్పగా భావించాలన్న తపననా?

బయటకు కనిపించే మాయనే అందరూ నిజమని భ్రమపడతారు. కానీ పైకి కనిపించే మేకప్పుల క్రింద దాగున్న అసలు మనిషిని చూడలేరు. చూపించరు.

'ఏం సార్.. ఆఫీసులో ఉన్నారా? ఇంకెక్కడయినా విహరిస్తున్నారా?' అడిగింది మాధవి.

ఉలిక్కిపడ్డాడు శరత్.

'ఇవాళ్ళ మనకొలీగ్ కూతురు పెళ్ళి మధ్యాహ్నం వెళ్ళిపోతాం' చెప్పింది.

తల ఊపాడు శరత్.

'మీరు రారా పెళ్ళికి?' అడిగింది.

తల అడ్డంగా ఊపాడు శరత్.

'ఎందుకని?' అడిగింది.

సమాధానం ఇవ్వలేదు. నవ్వాడు.

ఆమె శరత్ వైపు ఓసారి పరిశీలనగా చూసింది. లేచి నిలబడింది. 'వెళ్తున్నాం' అని హైహీల్స్ టకటకలాడించుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

ఆమె అటు వెళ్ళగానే సెక్షన్‌లోని అమ్మాయి హేమలత వచ్చింది.

'సార్.. మీరు మాధవికి అలా ఇష్టం వచ్చినట్టు పర్మిషన్లు ఇవ్వకండి .అది బయట అందరితో తిరుగుతుంది' అంది.

ఆమె వైపు ఓసారి చూసి ముఖం తిప్పుకున్నాడు శరత్.

ఈమె ఎప్పుడూ ఎవరో ఒకరిమీద ఏదో ఒకటి చెప్తూనే ఉంటుంది.

'ఐడెంటిటీ క్రైసిస్ అన్న పదానికి చక్కని నిదర్శనం ఈమె' అనుకున్నాడు శరత్ మనసులో.

ఆఫీసులో అందరూ ఎదిగినవారే. కుటుంబాల బాధ్యతలు మోస్తున్నవారే. పిల్లలను పెంచుతున్నవారే.

కానీ అందరూ ఇంకా ఎదిగీ ఎదగని మనస్సులతో కనిపిస్తారు. అందరూ ఇంకా బాల్యం వీడని పెద్దల్లా అనిపిస్తారు.

శరత్ ఏమీ మాట్లాడకపోవడంతో ఆమె వెళ్ళిపోయింది.

శరత్ మనస్సులో ఎందుకో తెలియదు ఆవేదన సుళ్ళు తిరుగుతోంది.

అది సుమంత్ తాగి ఇంటికి వచ్చినందుకా?

లేక, వాడు తాగటానికి తన భార్య తనను దోషిగా నిలిపినందుకా? లేక ప్రొద్దున్నే లేచి, నా గురుంచి నువ్వేం పట్టించుకున్నావింతవరకూ? ఇప్పుడూ పట్టించుకోకు. నేను తాగితే ఏమిటి నష్టం?' అని తన కొడుకు తననే నిలదీసి అడిగినందుకా?

రాత్రి జరిగిన విషయాలు ఒకటొకటే జ్ఞాపకం రాసాగాయి.

తూలుతూ వచ్చిన కొడుకుని ఆవేశంగా ఏదో అనబోయిన భార్యను వారించాడు శరత్. 'వాడిని ఇప్పుడేమీ అనవద్దు. వాడి నేరభావన పెరుగుతుంది. దాన్నికప్పిపుచ్చుకునేందుకు నేరం మనపై మోపుతాడు. తిరుగుబాటు ధోరణిలో మాట్లాడతాడు. వాడిని మనమే తాగుడు వైపు తరిమినట్టవుతుంది' అన్నాడు శరత్.

ప్రశాంతి ఎందుకో ఏమీ అనకుండా అతడి మాటలు విన్నది. ఆమెకూడా కొడుకు తాగి ఇంటికి రావటాన్ని జీర్ణించుకోలేకపోతోంది. అందుకే శరత్ మాటలకు మౌనంగా ఉండిపోయింది.

వాళ్ళ ఫ్రెండు పట్టుకుని వచ్చాడు సుమంత్‌ని. వాడూ తూలుతున్నాడు.

వాళ్ళని చూస్తుంటే శరత్ మనస్సు చిత్రంగా స్పందించింది.

తన కొడుకు తనకే అపరిచితుడిలా అనిపిస్తున్నాడు.

ముఖం ఉబ్బి, కళ్ళల్లో మత్తునిండి, బాలెన్స్‌లేక తూలుతూ, వస్తున్నవాడు తనవల్ల జనించిన వాడనిపించటంలేదు.

వాడిని చిన్నప్పటినుంచీ ఎత్తుకుని ముద్దు చేసిన భావన అబద్ధం అనిపిస్తోంది. తడబడే అడుగులు వేస్తూ సంతోషపడే సుందరవదనం, ఏదైనా అడిగింది కొనిచ్చినప్పుడు కళ్ళల్లో కనబడే మెరుపు, ఆ మెరుపుకోసం సర్వంత్యాగం చేయాలనిపించిన భావన తాను అనుభవించిన భావనలు కావనిపిస్తోంది. రాత్రుళ్ళు ఏడ్చినప్పుడు ఎత్తుకుని బయట అటూ ఇటూ తిరుగుతూ, తారలను, చందమామను, చెట్లను చూపిస్తూ, పాటలు పాడి నిద్రపుచ్చినవాడు, వీడూ వేర్వేరనిపిస్తోంది.

రాత్రిళ్ళు గుండెల మీద పడుకోబెట్టుకుని, 'సోజా రాజకుమారా' అని పాడింది, 'ముద్దుగారే యశోద ముంగిట ముత్యము వీడు' అని మురిసింది వీడిని చూసి కాదనిపిస్తోంది.

వాడు జ్వరంతో పడుకుంటే డాక్టర్లు చుట్టూ తిరిగి, రాత్రింబవళ్ళు మేల్కొని కంగారు పడిందంతా నిజంకాదు, అబద్ధం అనిపిస్తోంది.

అబద్ధం.. వాడు ఇక్కడ జులాయి వాళ్ళతో తిరిగి చెడిపోతాడని పడిన కంగారు, స్కూలులో వాడు నేర్చుకునే చెడ్డమాటలు, చేతలనుంచి తప్పించాలని పడ్డ తపనలు, అడుగడుగునా వాడిని కంటికి రెప్పలా కాపాడుతూ, బంగారు భవిష్యత్తు సాధించాలని పడిన తపనలు, అన్నీ బూటకం అనిపిస్తున్నాయి.

వాడు క్లాసులో మంచి మార్కులు తెచ్చుకున్నపుడు కలిగిన గర్వం, అంచెలంచెలుగా ఎదుగుతూ తనకేంకావాలో నిర్ణయించుకోగల వ్యక్తిత్వం సాధించాడని కలిగిన ఆనందం అన్నీ ఆవిరయిపోతున్నాయి.

ఎవడు వీడు? తూలుతూ, అపరిచితుడిలా కనిపిస్తూ తనముందు నుంచున్నవాడు?

'ఏమనుకోకండి అంకుల్. రాహుల్ బర్త్‌డే పార్టీ ఇవాళ' అది సంజాయిషీ ఇస్తున్నట్టులేదు. వార్త వినిపిస్తున్నట్టుంది.

'మేం చేసింది చేశాం. నువ్వు భరించక తప్పదు. ఏం చేస్తావో చేసుకో' అన్న సవాల్ విసిరినట్టుంది ఆ పిల్లవాడి మాట.

శరత్ సమాధానం ఇవ్వలేదు. ఆ పిల్లవాడి నుంచి సుమంత్ చేతులను తన భుజం మీద వేసుకున్నాడు.

'మా నాన్న తాగడురా.. తాగటం తప్పంటాడు. ఉట్టి డర్ పోక్. ఈడియట్' ఏదో గొణుగుతున్నాడు సుమంత్.

వాడికి తనని ఎవరు పట్టుకున్నారో తెలియటంలేదు.

తాగేవారంటే ఎందుకో చిన్నచూపు, అసహ్యం శరత్‌కు.

తాగుడు అనేది ఒక బలహీనత.

తనలో తాను ఆనందాన్ని ప్రాకృతికంగా పొందలేనివాడు మాత్రమే కృత్రిమ ఆనంద సాధనాలపై ఆధారపడతాడన్నది శరత్ ప్రగాఢ విశ్వాసం.

అందుకే అందరూ గొప్పగా పొగిడే 'దేవదాసు' శరత్‌కు నచ్చడు. కోరిన అమ్మాయి లభించకపోతే తాగి జీవితాన్ని వ్యర్థం చేసుకునే పనికిమాలినవాడు దేవదాసు అన్నది శరత్ అభిప్రాయం.

సినిమాలు దేవదాసుని హీరో చేసి సమాజానికి ఆదర్శం చేశాయి కానీ అతి బలహీనుడు, నీచుడు, చేతకాని వాడు దేవదాసన్నది శరత్ అభిప్రాయం. కష్టాలను ధైర్యంగా ఎదుర్కొని, నిరాశలను, కన్నీళ్ళను అదుముకుని జీవితంలో తల ఎత్తుకుని పోరాడగలిగేవాడే అసలైన హీరో అన్నది శరత్ నమ్మకం. అందుకే ఎవరైనా దేవదాసు పేరెత్తితే శరత్ 'మదర్ ఇండియా' ప్రసక్తి తెచ్చేవాడు. శాంతారాం సినిమా 'ఆద్మీ'ప్రసక్తి తెచ్చేవాడు. కాస్త దెబ్బతగిలితే చాలు తాగుడు వైపు మళ్ళే కథలు, సినిమాలను అసహ్యించుకునేవాడు.

వ్యక్తి ఆనందంకానీ, విశ్వాసం కానీ తన అంతరాంతరాలలోంచే రావాలి.

బయటనుంచి కృత్రిమంగా ఎన్ని ఊతకర్రలు తెచ్చుకున్నా అవి తాత్కాలికమే కానీ శాశ్వతం కావు.

'ఉద్ధవేత్ ఆత్మనాత్మానాం' అంటుంది భగవద్గీత. వ్యక్తి తనని తాను ఉద్ధరించుకోవాలన్నది శరత్ విశ్వాసం.

కొడుకు స్పర్శ అసహ్యంగా ఉంది.

వీడిని ఎత్తుకుని ముద్దాడి, గుండెలకు అదుముకుని, ఆ ఆత్మీయస్పర్శానందాన్ని అనుభవించానన్న భావన అతడి మనస్సును తొలిచి వేస్తోంది.

ముఖం ఉబ్బి, చెమటలు కారుతూ, తూలుతున్న కొడుకు తనవాడు కాదనిపిస్తోంది.

బెడ్‌రూములోకి తీసుకువెళ్ళాడు.

'ష్. నాన్నకు చెప్పొద్దు' అన్నాడు సుమంత్, శరత్‌తో.

వెళ్ళి మంచం మీద వాలిపోయాడు. క్షణాలలో నిద్రలోకి జారుకున్నాడు.

ప్రశాంతి గదిలోకి వచ్చింది. ఆమె కంటనీరు కారుతోంది.

శరత్ భుజం మీద తలపెట్టి, నిద్రిస్తున్న సుమంత్ వైపు చూస్తూ అడిగింది బేలగా' వీడిలా అయ్యాడేమిటండీ? ఈ తాగుడు ఎలా వచ్చింది వీడికి?' ఆమెని పొదివి పట్టుకున్నాడు శరత్.

మామూలు సంబంధాలు ఇతర సమయాల్లో ఎలా ఉన్నా కష్ట సమయంలో విరిగిపోతాయి. కానీ ఆత్మీయ అనుబంధాలు మాత్రం కష్టకాలంలో మరింత సన్నిహితమౌతాయి. ఒకరినుంచి మరొకరు శక్తిని పొందుతారు.

ఆమెని పొదవిపట్టుకుని నడిచాడు శరత్. గదితలుపు నిశ్శబ్దంగా వేశాడు.

తలుపు వేసేముందు స్పృహలోలేని కొడుకువైపు చూశాడు.

'మరణానికి నిద్రకూ తేడా ఊపిరి' అనిపించింది.

ముందు గదిలోకి రాగానే, పైనుంచీ స్రవంతి క్రిందకు వచ్చింది.

ఆమె స్నేహితులను పంపించేసినట్టుంది.

'అమ్మా, అన్న తాగివచ్చాడా?' అడిగింది. ఆమె ముఖంలో బాధ స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. దీనికి తోడు, తన అన్నయ్య తాగిరావటం తన స్నేహితురాళ్ళంతా చూశారన్న అవమాన భావన ఆమె బాధను మరింత పెంచుతోంది.

'తాగి వచ్చాడు. వస్తే ఏమైంది? అందరూ తాగరా? మీ ఫ్రెండ్ రూబీతో వాళ్ళమ్మా, నాన్నా కూడా కూచుని తాగుతారని నువ్వేకదా చెప్పావు? మీ రిషిత క్రికెట్ ఆడటానికి వెళ్ళినప్పుడు తాగుతుందని చెప్తావు. గుర్తుందా? ఆడపిల్లలు తాగితే లేనిది మగపిల్లవాడు తాగితే తప్పేముంది?' కొట్టినట్టే అంది ప్రశాంతి.

ఆశ్చర్యంగా చూశాడు శరత్ ఆమె వైపు.

ఒక్క క్షణం క్రితం వరకూ కొడుకు తాగి వచ్చాడని బాధపడుతూ, బేలగా ఆసరాకోసం తన భుజం మీద తలవాల్చిన ఈమె, తన కొడుకును ఎవరూ మాట అనడం సహించలేక బెబ్బులిగా మారింది. ఏ చర్యకు తాను బాధపడుతుందో, ఆ చర్యను సమర్థిస్తూ వాదిస్తోంది.

స్రవంతి ముఖం ముడుచుకుంది. గబగబా తనగదిలోకి వెళ్ళిపోయింది. స్రవంతి అటువెళ్ళగానే ప్రశాంతి కోపంగా శరత్ వైపు తిరిగింది.

'అంతా మీవల్లనే. చిన్నప్పటి నుంచీ చెపుతున్నాను. తండ్రి భయం ఉండాలండీ పిల్లలకు అంటే, ఉండాల్సింది భయం కాదు ప్రేమ అన్నారు. పిల్లలకు స్వేచ్ఛనివ్వాలి. వాళ్ళకు నచ్చినట్టూ ఎదగనివ్వాలి. తీగకు ఆధారం కలిపిస్తే చాలు, అదే ఎదుగుతుందన్నారు.

ఇపుడు చూడండి, మీ తీగ ఏవైపు ఎదుగుతోందో! స్పేర్ ది రాడ్ స్పాయిల్ ది చైల్డ్ అన్నారంటే వినలేదు. అనుభవించండి. ఇదంతా మీ మూలంగానే, ఎంత ధైర్యం లేకపోతే తాగి ఇంటికి వస్తాడా? మిగతా పిల్లలు వాళ్ళ అమ్మానాన్న అంటే భయపడి ఛస్తారు. మన పక్కవాళ్ళు చూడండి బెల్టుతో కొట్టేవాడాయన. ఇప్పటికీ పిల్లలు తండ్రి అంటే గజగజ వణికిపోతారు.' కోపంగా అంది.

శరత్ ఏమీ మాట్లాడలేదు.

'మీరేం మాట్లాడరు. నాకు తెలుసు. మీకు బాధలు, ఆనందాలు ఉంటేకదా? ఏమీ పట్టని సంసారంలో సన్యాసి మీరు. ఆ పాటలు, పుస్తకాలు ఉంటే చాలు మీకు, ఎవరెటు పోయినా ఫరవాలేదు' కసిగా అంది.

'రాత్రయింది పడుకో స్రవంతిని ఓదార్చు. జరిగింది జరిగింది. జరగబోయేది జరుగుతుంది. నువ్వూ నేనూ అరుచుకుని ఏంలాభం?' మృదువుగా అన్నాడు శరత్.

కోపంగా చూసి ఏదో అనబోయి ఆగిపోయింది ప్రశాంతి. విసవిసా నడుస్తూ స్రవంతి గదిలోకి వెళ్ళింది.

ఆమె వెళ్ళిన తరువాత ఒంటరిగా, నిశ్శబ్దంలో చాలాసేపు కూర్చున్నాడు శరత్.

చివరికి లైట్లు ఆపి తన గదిలోకి వెళ్ళాడు. ఇలాంటి సమయాల్లో పుస్తకపఠనం ముఖ్యంగా కవిత్వపఠనం అన్నిటికీ మందు. మనసులోని ఆందోళనను అణచి ప్రశాంతతను నింపే ఏకైక మార్గం. పుస్తకాల షెల్పులో వెతికాడు. రవీంద్రుడి గీతాంజలి తీశాడు.

ఎపుడు బాధ కలిగినా గీతాంజలి చదివితే శాంతిగా ఉంటుంది. ఏదో ఒక పేజీ తెరిచాడు. చదివాడు.

This is my prayer to thee, my lord---
strike, strike at the root of penury in my heart.
Give me the strength lightly to bear my joys and sorrows.
Give me the strength to make my love fruitful in service.
Give me the strength never to disown the poor
or bend my knees before insolent might.
Give me the strength to raise my mind high above daily trifles.
And give me the strength to surrender my strength to thy will with love.

చదువుతూంటే ఎప్పుడో నిద్రపట్టింది.

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

Post your comments